

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ Λρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται :
Διευθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας στήρηται ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταχῶς διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ παῦσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου ἐξήγειρε θύελλαν διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας καὶ θύελλαν κατηγοριῶν ἐκ μέρους τῶν Ἰακειμιστῶν ἐναντίον αὐτοῦ. Καθ' ὅλας δὲ τὰς διευθύνσεις ἐκπέμπονται ἀνταποκρίσεις μετ' ἐμπαθείας πραγματευόμεναι τὸ πατριαρχικὸν ζήτημα, κατὰ τὰς πεποιθήσεις τῶν γραφόντων. Ἐάν ὁ γράφων εἶνε ἐκ τῶν Ἰακειμιστῶν σειρὰν ὀλην ὕβρεων καὶ προδοσιῶν τῶν συμφερόντων τοῦ γένους ἐπισωρεύει εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν ἀντιθέτων· ἐάν δὲ ἀνήκει εἰς τοὺς ἀντιἰακειμιστὰς πᾶρελαύνει τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωακείμ Γ' παραπλεύρως τοῦ πτωχοῦ προδότου Βάρδακα τοῦ τύπου ἐκείνου τῆς Ἡρώδους τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ μακαρίτου Στεφάνου Εἰνού. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ κυκεῶνος τούτου ὁ πολὺς λαὸς ἀγνοεῖ ὅποιαν νὰ ἀσπασθῇ γνώμην. Ὅτι ἡ παῦσις τοῦ πατριάρχου Κωνσταντίνου ἐγένετο ἐμπαθῶς καὶ ἀνευ οὐσιώδους λόγου δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμία ἀμφιβολία, καθότι τοῦτο τρανῶς ἤδη κατεδείχθη. Ἀλλὰ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ μικτοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἔδει μετὰ περισκέψεως ὑπερτέρας καὶ κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐξαναγκάσωσι τὸν πατριάρχην καὶ παραίτησιν, ἀφοῦ τοῦτο ἐκρίθη ἐπιβαλλόμενον, διότι ὅπως ἡ παῦσις ἐγένετο δημιουργεῖ κακὸν προηγούμενον τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιδραβεῖς διὰ τὸ μέλλον συνεπειᾶς. Ἴσως, οἱ ὀλίγοι ἀρχομενεῖς καλόγηροι καὶ τὰ παντὶ ἀνέμφοι φερόμενα λαϊκὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τὰ μηδεμίαν ἔχοντα πρωτοβουλίαν καὶ γινώσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἐκκλησίας, νὰ μὴ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἴστανται ὑπεράνω αὐτῶν ἐπεβάλλετο νὰ ὑποδείξωσι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ.

Νῦν ὁμως πρόκειται νὰ διεξαχθῇ, κατὰ τὸ διέπον τὰ πατριαρχεῖα συνταγματικόν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Πατριάρχου. Ἀπὸ τοῦδε δὲ εἶνε γνωστὸν ὅτι ὡς τοιοῦτος θὰ ἀναδειχθῇ ὁ Ἰωακείμ Γ', ἐάν δὲν διαγραφῇ ἐκ τοῦ καταλόγου ὑπὸ τῆς Πύλης. Καὶ ὁ ὅχλος φανατικῶς θὰ ἐργασθῇ ὅπως ἀποστείλῃ εἰς τὰ πατριαρχεῖα ἐκλέκτορας Ἰωακειμιστὰς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ πλειονοψηφίαν εἶνε φανατικοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Ἰωακείμ.

Ἡ ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Χρυσοστόμων ἀνάρρησις Ἰωακείμ Γ' εἶνε ἀναγκαῖον κακὸν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν περιστάσεων πρὸς κατάπαυσιν τῶν διχονοιῶν αἰτινες διαιροῦσι καὶ ἐξασθενίζουσι τὸ ὁρθόδοξον πλήρωμα. Ἐρ' ὅσον ὁ Ἰωακείμ ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κινεῖται οὐδεὶς πατριάρχης θὰ δυνηθῇ νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου πλέον τῶν δύο ἐτῶν. Οἱ ἀντίθετοι ὧν δὲν ἱκανοποιήθησαν αἱ φιλοδοξίαι παρασύροντες καὶ τοὺς ἀσθενεῖς χαρκτηῖρας θὰ προσπαθῶσι πάντοτε νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα, νὰ ἐκμεταλλεύωνται δὲ τὰ μὴ ἄλλως δυνατόν γενέσθαι. Ἡ πτώσις τοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου, ἡ πτώσις τοῦ Νεοφύτου οὐδεμίαν βάσιμον εἶχον ἀφορμὴν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἰδέαν τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Ἰωακείμ.

Λοιπὸν ἀς ἀνέλθῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ Ἰωακείμ. Ἀλλὰ ἀς μὴ νομίσωσιν οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ ὅτι ἐπὶ τῆς νέας Πατριαρχείας θὰ ἀνατελεῖ χρυσοῦς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν αἰὼν, διότι αἱ περιστάσεις εἶνε ἐντελῶς διαφορετικαὶ σήμερον. Εἴθε ὁ Ἰωακείμ νὰ ἐπιφέρῃ βελτίωσιν τινὰ καὶ ρυθμίση κανονικώτερον τὴν τε διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ σχετικὰ ἄλλα ζητήματα. Φοβούμεθα ὁμως μήπως συμβῇ ὅπως τὸ ἀντίθετον. Ἡ ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ ὀλόκληρα ἔτη ἀποχὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας καὶ τὸ ἐπελθὼν γῆρας φοβούμεθα μήπως παρουσιάσῃ τὴν δευτέραν πατριαρχεῖαν του ὡς ὅπως ἀντίθετον τῆς πρώτης.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

27 Μαρτίου 1901

Ἡ κατάσταση.—Αἱ ληστεῖαι καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.—Τὰ Ἀλβανικά.—Τὰ μέτρα τῆς διοικήσεως.—διὰ τίνων μέσων δύναται τὰ προληφθῇ τὸ κακόν.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν πέναν τῆς πολυπαθοῦς Ἡπείρου. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι πιέζονται, ταλαιπωροῦνται καὶ φυλακίζονται ἵνα προκαταβάλωσι τοὺς φόρους. Δὲν ἀρκοῦσι δὲ αἱ πιέσεις τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἔχουμεν καὶ ἄλλην φοβεράν μάστιγα, τὴν ληστείαν, τὴν ὅποιαν ἡ ἀδράνεια τῶν ἀρχῶν ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλῃ. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὰ Καγκέλια τοῦ Ζαγορίου 4 λησταὶ ἐνεδρεύοντες ἐγύμνωσαν ὅλους τοὺς ἐκ τῶν χωρίων τοῦ Ζαγορίου εἰς Ἰωάννινα μεταβαίνοντας, μεταξὺ δὲ τούτων καὶ χαρέμια ἐκ Τραπεζοῦ ἐρχόμενα εἰς Ἰωάννινα. Οἱ λησταὶ βεβαίως δὲν συελήφθησαν, ἀλλὰ μετεφέρθησαν δέσμιοι ὡς ὑποπτοὶ 4 αἰχμαλώτοι τοῦ μοναστηρίου Στου πένας, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου μετέβη εἰς Ἰωάννινα ἵνα δώσῃ ἐγγυήσιν. Θρασεῖς πάλιν λησταὶ ἀπεπειράθησαν νὰ γυμνώσωσι πρὸ τῆς Βυθούσης δεκάδα ταξιδιωτῶν μεταβαίνοντων εἰς Γρεβενά. Οἱ φυλάκτοντες αὐτοὺς 4 ζαπτιέδες ἠθέλησαν νὰ ἀντιστάσιν διὰ τῶν ὅπλων, ἀλλὰ δύο ἐγένοντο θύματα τοῦ καθήκοντος βληθέντες ὑπὸ τῶν σφαῖρῶν τῶν κακούργων. Τὰ ληστρικά ταῦτα κρούσματα εἶνε

βεβαίως ἡ προσομίον φοβερώτερας ὅσον οὐπω ληστείας ἐν Ἡπείρῳ, τῆς ὁποίας εἰσὶν ἐτι χιόνισκεπῇ τὰ ὑψηλὰ ὄρη. Τίς οἶδεν ὅπως θύματα θὰ ἔχωμεν νὰ ἀριθμήσωμεν τὸ προσεχὲς θέρος. Ἀς σκεφθῇ τις ἐάν δύναται νὰ ἐννοήσῃ βίος ὁ τοῦ Ἡπειρώτου ὑπὸ τριαύτην κακοδιοίκησιν. Οἱ μᾶλλον εὐποροὶ σκέπτονται νὰ μεταναστεύωσιν ἵνα ζήσωσιν ἐν ἀσφαλεστέῳ χώρῳ, ἐνῷ οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ πράξωσι τοῦτο θὰ ὑποστώσιν τὰς ἀθλιότητας καὶ τὰς πιέσεις, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὸ συμφέρον τῆς φιλανθρωπείας (ἢ) Εὐρώπης. Ὁ ἐρεθισμὸς ἐν Ἀλβανίᾳ δὲν φαίνεται τοσοῦτον μέγας ὡς παριστάνεται ἀλλαχοῦ. Συνετέλεσαν αἱ ἀπειλαὶ ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως ἢ αἱ συμβουλαὶ προκρίτων Ἀλβανῶν, τοὺς ὁποίους ἐδελέασαν αἱ ὑποσχέσεις καὶ ἡ συνηθὴς κολακεία τῶν κυβερνητικῶν ἀρχῶν. Συνετέλεσαν ὁ ἐκφοβισμὸς, ἀφοῦ ἐφυλακίσθη ὁ Σέχης ἐν Πρεβέζῃ καὶ Φουὰτ μπέης ἐν Φιλιπιάδῃ, οἵτινες ἀπεφυλακίσθησαν δι' ἐγγυήσεως, ἀλλ' εἰσὶν ἐλευθεροὶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν, ἡ καθυστέρησαν προσωρινῶς τὰ ἀλβανικὰ πνεύματα, διότι δὲν ὥριμασεν ἐτι τὸ ζήτημα καὶ δὲν ἐπέστη εἰσέτι ἡ ὥρα τῆς ἐνεργείας. Τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ πιθανώτερον, πλανᾶται δὲ ἡ διοίκησις, ἥτις ἐκάλεσεν εἰς Ἰωάννινα πανταχόθεν τῆς Ἀλβανίας τοὺς προκρίτους ἵνα δελεάσῃ αὐτοὺς δι' ὑποσχέσεων. Αἱ ὑποσχέσεις ὑπῆρξαν πάντοτε ἡ συνηθὴς διπλωματία καὶ ἡ τακτικὴ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἀλλ' οἱ Ἀλβανοὶ εἰσὶν ἀρκούντως νοήμονες, ὥστε νὰ σκέπτονται τί ἀκριβῶς συμφέρει αὐτοῖς. Ἐάν ἡ διοίκησις καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἐπιθυμῶσιν ὄντως τὴν εἰρήνευσιν τοῦ τόπου καὶ τὴν κατάπνιν κατὰς εἰς τὸ μέλλον κινήματος δέον νὰ μελετήσωσι σοβαρῶς τὴν κατάστασιν τῆς Ἡπείρου καὶ νὰ λάβωσι ὑπὸ σπουδαίαν σημασίαν τὰ παράπονα τῶν Χριστιανῶν κατοίκων καὶ τῶν Ἀλβανῶν, διότι ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα σήμερον αἱ μὲν ἀρχαὶ τοῦ τόπου εἶνε τύραννοι προορισμένοι νὰ εἰσπράττωσι φόρους δι' ὅλων τῶν καταπιεστικῶν μέσων, νὰ τυραννῶσι τοὺς κατοίκους καὶ νὰ μὴ ἐφαρμόζωσιν οἱ δὲ εἶδος καλῆς διοικήσεως καὶ δικαιοσύνης, οἱ δὲ κάτοικοι εἶνε μάρτυρες καταδικωμένοι καὶ ἀγνοοῦντες πρὸς ποῖον νὰ καταφεύγωσιν ὅπως τυχωσὶ θεραπείας τῶν δεινῶν αὐτῶν. Ἡ διοίκησις πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τυραννικὴν εἰς φιλάνθρωπον καὶ δικαίαν, νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ λαὸς τὸν ὅποιον διακτῇ εἶνε πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Σουλτάνον· ἀντὶ λοιπὸν τὸν λαὸν τούτον νὰ τὸν καταπιέξῃ πρέπει νὰ τὸν περιβάλλῃ καὶ νὰ τὸν προστατεύῃ ὅπως ὁ πατὴρ περιθάλπῃ καὶ προστατεύῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ τέκνα. Ὑποταύτας συνθήκας καὶ τὰ Ἀλβανικά κινήματα θὰ κατασταλῶσι καὶ ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἀφορμὴν παραπόνων κατὰ τὴν Σουλτανικὴν διοικήσεως. Ἀλλὰ ἐάν ἡ σημερινὴ κατάσταση παραταθῇ πολλὰ δεινὰ θὰ ἐκσκήψωσιν εἰς τὸ τουρκικὸν Κράτος. Ὅτι γίνεταί ἐν Μακεδονίᾳ θὰ ἐπαναληφθῇ βραδύτερον ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ, ὁ δὲ κίνδυνος ὅστις φαίνεται νῦν κοπάζων θὰ παρουσιασθῇ ἐπιφαιότερος καὶ καταστροφικώτερος ἢ ὅσον σκεπάζονται ἐκεῖνοι οἵτινες νομίζουν ὅτι καθυστέρησαν τοὺς Ἀλβανούς διὰ προσκαίρων ὑποσχέσεων.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Ευχαρίστως ήκουσθη παρ' όλων των κατοίκων του Ζαγορίου ή απόφασις της Ζαγοριακής δημογεροντίας, διορισάσης ιεροκήρυκα Ζαγορίου τον πρόδρομον της θεολογίας πανοσιώτου αρχιμηνδρίτην κ. Χρυσάνθον Γουλιόδη εξ Ίωαννίνων, όστις περιεργόμενος τά χωρία θά κηρυττή τον θεϊον λόγον επί εκκλησίας, επιδήλην τους ίερείς και διδασκάλους εις όν να παρευρίσκηται τάς παραδόσεις και νά εκθέτη έγγραφως τάς εντοπίμας του πληρωνόμενου ετησίως 70 λίρας εκ 37 χωρίων του Ζαγορίου. Τό προσδευτικόν τουτο μέτρον πεποίηθα ότι θά φέρη καλούς καρπούς και θά επιδοθήσθην την Μητρόπολιν Ίωαννίνων εις την μέριμναν των γυναικων άποημάτων, του Μητροπολίτου μη δυναμένου νά περιοδεύη, ένεκα των πολλών αυτού εκκλησιαστικών μεριμνών.

Η κοινότης Νεγάδων εξέλεξε ενόρους των σχολείων της τους κ. κ. Γεώργιον Βουζοπλήν, 'Αθ. Σακελλαριόδη και Παναζήν Βασιλείου, 'Ανδρας καλώς μερφομένοις και αντιλαμβανόμενος των καθηκόντων των δι' ο ευχόμεθα νά μη περιοριώσιν εις την ζήραν έποπτεαν των σχολείων και εκκλησιών, άλλ' έχοντες ύπ' όψει των ότι ή κοινότης έχει ικανούς πόρους, νά φροντίσων τήν άποστολήν δύο νέων υποτρόφων της κοινότητος προς εκπαίδευσιν του ενός εις διδασκαλίαν και του έτέρου εις γεωργικήν σχολήν, διότι άν δεν άπαύσμαι ή μόνη κοινότης, ήτις ύστερεί εις την άκριβήν εκτέλεσιν των διαρκών των άειμνήτων ευεργετών. Ποία καλά θά προκύβουν εκ τούτων εινε γνωστόν τοις πάσι και θεωρούμεν περιττόν ν' ασχληθώμεν.

Αγγέλλεται τηλεγραφικώς εκ Παιτρύπολεως, ότι ή ήμισιότης έφημερίς «Νοβογιε Βρέμια» λέγει ότι οι Βούλγαροι ζητούσι τάς μεταρρυθμίσεις εις την Μακεδονίαν, διότι τάς θεωρούν ως διαβιτιμένην περίδον, ή όποία θά καταλήξη «εις την ένωση μετ' της Βουλγαρίας», όπως συνέθη και εις την Α. Ρωμυλίαν. (Ούλον έπίσης, ώστε ο Έξάρχος των νά κηρυχθί ο εκκλησιαστικός γρχικός όλων των Σλαβών της Ίλλυρικης, το όποιον θά ήτο ίσον προς πολιτικήν ήγεμονίαν εν τη Ίλλυρική χερσονήσφ. Άλλά τοιαύτα ένδοιτικά και μετ' σπουδής σκευωρούμενα σχέδια ούτε αι περιστάσεις ούτε τά πολιτικά ήθη των Βουλγάρων δικαιολογούσιν. Έκείνο το όποιον προς το παρόν δύναται νά ήγη εις την Μακεδονίαν εινε ή αναδιοργάνωσις της χωροφυλακής, μεταρρυθμίσεις του τρόπου της εισπραξέως της δεκάτης και ο έλεγχος των προσέδων εις υποθέσεις μεταξύ Χριστιανών και Τούρκων.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ, 10 'Απριλίου. Τό 'Αλβανικόν συνέδριον συνέληθεν εις γενικήν συνέλευσιν. Η συζήτηση περιεστράφη εις την αναζήτησιν των μάλλον αποτελεσματικών μέσων δι' όν δύναται νά επιτευχθί ή ανεξαρτησία της 'Αλβανίας.

ΒΙΕΝΝΗ, 10 'Απριλίου. Αγγέλλεται εκ Σόφιας ότι ή Βουλγαρική άστυνομία ανέκαλυψε συνωμοσίαν κατά του κ. Καραβέλωφ. Ως συνένοχοι εις την συνωμοσίαν ταύτην συνέληφθησαν πλείστοι.

ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ 10 'Απριλίου. Βασιλικόν διάταγμα όρρίζει ήμέραν των βουλευτικών εκλογών την 21 Μαΐου, των εκλογών δέ των γερουσιαστών την 8 έρχόμενον Σεπτεμβρίου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αγγέλλεται εξ 'Αλεξανδρείας ότι ο Διάδοχος του 'Αγγλικού θρόνου εδήλωσεν εις τον 'Αρμυστήν της Κύπρου ότι κατά την επιστροφήν του εις 'Αγγλίαν θά επισκευθί και την νήσον ταύτην. 'Επί τη ευκαιρία ταύτη ο Κυπριακός λαός θά διαβιβάσθαι από την ευχην της ένωσης της Κύπρου μετ' της μητρός Ελλάδος.

Κατά τηλεγραφικάς ειδήσεις εκ Σόφιας ό ήγεμόν Φερδινάνδος ανέβαλε τήν εκεί επάνοδόν του όπως πρότερον καθυσχάσθ ο έπειθών εκ της συλψέως των μελών του κομμάτου αναβρασμός. Λέγεται προς τούτους ότι ύπναιται

ισχυραί ύπάρχουσιν περί συνωμοσίας των Μακεδόνων προσφύγων κατά της ζωής του ήγεμόνος, εις την όποιαν συνωμοσίαν ή αντιπολιτευόμενοι δέν εινε ξένοι. Οι του κομμάτου δέν απέκρυψαν ποτέ τάς έχθρικάς διαθέσεις τάς όποιας τρέφουσιν κατά του Φερδινάνδου τον όποιον θέλουν ν' άντικαταστήσωσι δι' ήγεμόνος εκ της οικογενείας Βάτερμπεργ.

Κατά πληροφορίας εξ Έλασσώνος, δραστηριώταται διενεργούνται ήτη έρευναι υπό των αρχών εις τά διάφορα της Καστορίας χωρία προς ανακάλυψιν όπλων και πολεμοφοδίων. Έκτός των όπλων εκείνων άτινα ανέκαλύφθησαν πρό ήμερών εις Γκρόντζα, Λέχοβον και Ζελενίτση, νέξ 150 τοιαύτα ανέκαλύφθησαν εις τό χωρίον Στερέμπελν το όποία ήχον άπαρνούει αι αύτούς Βούλγαροι διδασκαλοι, ότινες συλληφθέντες άπεστάλησαν δέσμιον ένταυθα. Τοιαύτη δέ εινε ή κατάστασις εις εκ των αυστηρών μέτρων των αρχών ώστε πολοι Βούλγαροι κάτοικοι του διαμερίσματος Καστορίας έπράπησαν εις τά όρη όπως άποφύγωσι την καταδίωξιν.

Ο άφορισμός του κόμητος Λέντοσ Τολστόη και ή έπιστολή της συζύγου του προς τον Τσάρον, εις την όποιαν συνεχίζεται αύτη το κύρος της καταδίκης υπό ήθικην έποψιν φαίνεται ότι προσέλειψαν την προσοχήν του Τσάρου όστις συνεσχέθη μετ' του Μεγαλου Δουκός Κωνσταντίνου, του ποιητού και μεταφραστου Σαϊζπην, του διατελούντος εύμενώς προς τον μέγαν συγγραφέα. Ο Τσάρος προς τούτους εξέτησεν όπως ο βασιλικός έπίτροπος της Ίερής Συνόδου εκθέσθ εν λεπτομερεία πάντα τ' άφοριόντα την ύπόθεσιν διά νά διατελή εν πλήρει γνώσει αύτης. Ένεκα τούτου εινε ζήτημα εάν μεθ' όλα ταύτα ή θρησκευτική εξεορία ή επικριραμένη επί του κόμητος Τολστόη δέν θάρη.

ΕΚΤΕΝΗΣ άναπόκρισις εδομοσιεύθη εις την «Ν. Ημέραν» Τεργέστης προερχόμενη εκ Κωνπόλεως. Εκ ταύτης άποσπώμεν τάς κατωτέρω περιόδους.

α' Ο άποσταλείς εκ μέρους του ύπουργείου της Δικαιοσύνης Ζιζέρ βένης προσέπαθσε νά συμβίβασθ τάς διεστώσας μεριδας ζητήσας παρά των έναντιών τους λόγους ους έχουσι κατά του πατριαρχου ά ύβρισε τίνα, άν έννοσίθη χρήματα είτε εξεμεταλλεύθη την θέσιν του εις τρίτον, άν παρέλειψέ τι των καθηκόντων του. Είς τάς ερωτήσεις ταύτας απήντησαν εκείνοι ότι ουδέν μεν εκ τούτων ήγένετο, άλλ' ότι δέν έννοούσι νά συνεργασθώσι πλέον.

β' Εξ άλλου ο πατριάρχης εδήλωσε κατηγορηματικώς ότι δέν έννοεί νά παραιτηθί και ότι θά ύπακούει εις παύσιν μόνον. Τό συγκροτηθέν εν τη Γ'ψηλή Πύλη συμβούλιον έμεινε κατάπληκτον επί τω ότι ζητείται εν τοιαύταις ήμέραις ή παύσις του πνευματικού άρχηγού των Ρωμικών άνευ ουδένος προβαλλόμενου λόγου, άπερίσσε δέ παμψηφεί νά ύποστηρίξη τον πατριάρχην. Άλλα και οι δεκαέσσερες είχαν προύπολογίσθ τά πράγματα.

γ' Ηδη δεκαπέντε ήμέρας ένωρίτερον είχαν άποστείλ η εις 'Αθήνας δημοσιογραφον ίνα παρασκευάσθ τά πνεύματα διά της ελληνικής δημοσιογραφίας και δυναμώσθ την άγαθήν εν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν εις την μακαρίαν πολιτικήν ήν από πολλού διαγράφσσει. Εξ άλλου κατέφυγον εις την ρωσικήν πρεσβείαν διά τά περαιτέρω. Η περίστασις και αύθις εδόθη υπό των χειρών μας εις τους Ρώσους. Ο κ. Ζηννόβφ άπαξ μόνον προσήλθε κατά το Πάσχα εις τά Πατριαρχεία είχε δέ αναριθμήτους λόγους διά τό ζήτημα της Αντιοχείας, όπου ο 'Αραφ πατριάρχης δέν άνεγνωρίσθη υπό των πατριαρχείων, διά τό ζήτημα της 'Αλεξανδρείας όπου εξεδόθη εις τον πατριάρχην Φώτιον τό αυτοκρατορικόν βεράτιον τη έπεμβόσει Κωνσταντινίου του Ε' μετ' παρέλευσιν έτους ολόκληρου, διά τό ζήτημα πρό πάντων της Παλαιστινείας 'Εταιρίας δι' όσα ή 'Εκκλησιαστική 'Αλήθεια κατά των ρωσικών έναγερειν έγγραφε και ήναγκάσθη επισήμως ή πρεσβεία ίνα ήσυχάσθ τά πνεύματα εν Ρωσία νά ζητήσθ την διάμεινσιν και διά πολλά άλλα έμμεσώτερου ενδιαφέροντος. Κατά

τοσούτον δέ μάλλον καθ' όσον ως διάδοχος έφάρετο Ίωακημ ο Γ' γνωστότατος διά τάς ρωσικάς αυτού φιλάς. Νέα λαϊκόν χάρις και άπαίτησις διατυπούται εις τον Σουλτάνον ίνα άναγνωρίσθ τον μασθατών δεκαετησάρον άρχιερέων, άλλως θά έμενε υπεύθυνος εκ πάν αίμα! όπερ θά έχύνετο πιθανώς εν έριδι των ός μερίδων. Έννοείται ότι τά πράγματα έξαγώθησαν άρετ'α τεχνή τους συνεργούντες και του άρχιγραμματέως των ανακτόρων Τακσίν βη, όστις εινε γνωστότατος αι προς τους Ρώσους εκδουλεύσεις. 'Απ' εύθείας λοιπόν ο Σουλτάνος ζητεί αυτός πρωτόδικως νά λύσθ την ύπόθεσιν και ήδη διά δευτέρην φοράν έλθόν ο Ζιζέρ βένης εις τα πατριαρχεία παρακαλεί τον πατριάρχην νά παραιτηθί, διότι ή Μεγαλειότης του τον παρακαλεί εις τούτο. Ο πατριάρχης απήντησεν ότι εις τό ζήτημα τούτο εινε άνέκκλητος διότι δέν έννοεί νά άφήσθ εις την ιστορίαν το προηγούμενον όπως πās πατριάρχης πίπτει άνευ λόγου, άνευ εξετάσεως των γεγονότων εις μόνην την διαταγήν της πλειοψηφίας. Ότι κατά τους 'Εθνικούς Κανονισμούς ο οικουμενός πατριάρχης θρόνος χρεούει είτε άποθανόντος του πατριάρχου, είτε παραιτουμένου, είτε παυσμένου, έπόμενος παρακαλεί την Μεγαλειότητά του νά δηλώσθ τους λόγους της παύσεώς του, άφού θά τον πάυσθ.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Μετ' πολλής έπισημότητος εγένοντο εν τω Ζαπέφ μεγάρφ τά εγκλίνια της Κυπριακής 'Εκθέσεως, παρασταμένως, πλήν της ένταυθα Κυπριακής παροιίας συσσώμου, των κριχθέντων Κυπρίων και πολλών εκ της μάλλον διακεκριμένης 'Αθηναϊκής τάξεως. Εκ των πολιτευμένων διεκρινοντο οι κ. κ. Δελγηεώργης, Ζαίμης, Παπαμυγαλόπουλος, Φιλάρετος και άλλοι. Ο Δήμαρχος μετ' του δημοτικού Συμβουλίου, τά Προεδρία του Πανρασού, της Μουσικής 'Εταιρίας και άλλων Συλλόγων και πολλοι εκ των καθηγητών του Πανεπιστημίου. Ο Σ. Μητροπολίτης έτέλεσε τον άγιασμόν εύχρηθείς και ύπερ των πεσόντων κατά την επανάστασιν Κυπρίων Ιεραρχών και του Πατριωτικού Συνδέσμου.

Μετ' τον άγιασμόν ο κ. Φραγκοκίδης ως Πρόεδρος του οργανώσαντος την έκθεσιν πατριωτικού συνδέσμου των Κυπρίων λαμβάνει πρώτος τον λόγον εξαίρει τάς δυσχερείας τοιαύτης έκθέσεως και εξαίτεται την επείκειαν διά τάς τυχόν ελλείψεις αύτης. Στερεόμενος κατόπιν προς τά ζητήματα της Κύπρου θγει τό του άληθώς δυσθαστάκτου φόρου της υποτολείας, άνευ της άρσεως του όποιου ή Κύπρος εινε αδύνατον νά ορθοποδήσθ εικονομακώς, δέν παραλείπει όμως νά έκφράσθ και την έλπίδα ότι τό φιλελευθερον έθνος υπό την αιγίδα του όποιου διατελεί ή Κύπρος, δέν θά παρίδη μέχρι τέλους τάς επανειλημμένας επί του σπουδαιότατου αυτού ζητήματος παραστάσεις των κατοίκων.

Κατόπιν διά πατριωτικής άποστοφής γίνεται διεργμηνεύς των πόθων και των έλπίδων της ελληνικωτάτης νήσου διά την όρετικήν αύτης άποκατάστασιν και ζητωκραυγάζει ύπερ της μίας και άδιαιρέτου πατρίδος του 'Εθνους.

Αμέσως κατόπιν ο κ. Δήμαρχος άπαντ'ά δι' ολίγων μεμετρημένων λέξεων ως εξής :

Κύριε πρόεδρε,

Εινε μεγίστη διά την Δημοτικήν άρχήν 'Αθηναίων ή τιμή ή σημερινή. Και εινε εξ ίσου μεγάλη και ή χαρά ή ιδιή μου χαίρειζοντος σήμερα επί ευκαιρία τη έκθέσεως και των άγώνων τους άδελφους Κυπρίους, οι όποιοι, χωρίς ν' αποτελούν μέρος της ελευθέρας Πατρίδος, ήτύχησαν από εικοστοεταετίας ήδη νά τιθούν υπό την κραταιήν προστασίαν του μάλλον φιλελευθερού των 'Εθνών της Γης. Διά την προσφιλή Κύπρον ή περίοδος των δύο τούτων δεκαετηρίδων εινε ό,τι και διά την αιματωμένην αδελφήν της Κρήτην τά τρία τελευταία έτη καθ' α ήγεμονείας αύτης ο λατρευτός της Έλλάδος βασιλεύς. Εινε περίοδος έργασίας και

εσωτερικής προόδου. Θιρήγτε επί τό μέλλον. Ούδ' επιτρέπεται εις 'Ελληνας—διότι εινε 'Ελληνες βεβαίως οι Κύπριοι—και άπλή ημφιβολία περί του μέλλοντος της ιδιαιτέρας των πατρίδος εφ όσον αύτη διατελή υπό την προστασίαν και την διέκχσιν του 'Εθνους, εις τό όποιον όφείλεται αποκλειστικώς της Επανάστου ή προσ ρησις, του 'Εθνους, το όποιον τόσον ειργασθη μετ' των άλλων προστατίδων Δονάμεων διά την άπελευθέρωσιν της Θεσσαλίας και της Κρήτης.

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

(Ίδουσέμεναι εις τό προηγούμενον φύλ.)

3) Πάσας τάς συμβολαιογραφικάς πράξεις τάς προωρισμένας ίνα χρησιμοποιοθώσιν εν τω τόπφ της διοικήσεως των, και καθ' όσον επιτρέπεται υπό της νομοθεσίας του τόπου τούτου συνομολογουμένας δε είτε μεταξύ των ιδίων έαυτών ήμεσών είτε μεταξύ τούτων και άλλων αλλοδαπών.

Αί δηλώσεις και βεβαιώσεις αι περιεχόμεναι εν ταις μνημονευμέναις πράξεσιν ατίνες άνεγνωρίσθησαν ως έπίσημοι υπό των εισημένων προξενικών λειτουργών και περιεβλήθησαν την σφραγίδα του Γενικού Προξενείου, Προξενείου ή υποπροξενείου, θέλουν εις επί δικαστηρίου, εν ταις χώραις της 'Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ως και εν 'Ελλάδι, την αυτην ισχύιν και κύρος, ώστε αι πράξεις αύται είχαν συνομολογηθί ένόπιον έτέρων δημοσίων υπαλλήλων του ενός ή του άλλου των συμβαλλόμενων Μερών, υπό τον όρον όμως νά συνταχθώσι κατά τους τούτους τόν άπαιτούμενος υπό του νόμου του Κράτους, όπερ διώρισε τους εισημένους Προξενικούς υπαλλήλους και νά υποβληθώσιν εις τά τέλη, σημαίνουσας και καταχωρίσεως, ως και εις π'σαν άλλην διατύπωσιν άπαιτούμενην εν ταις χώραις ένθα πρόκειται νά εκτελεσθί ή πράξις.

Εν περιπτώσει καθ' ήν ή γνησιότης δημοσίων έγγραφων κατακεχωρισμένον εν τω Προξενικφ γραφείφ του έτέρου των συμβαλλόμενων Κρατών, ήθελεν άμφισβητηθί, ή παροβολή του εν λόγω έγγραφου προς τό πρωτότυπον θέλει έπιτραπεί τφ διακεκριμένφ επί τη αίτήσεϊ αυτού, δυναμένου νά παραστή και κατά την παροβολήν, άν θεωρηθί τούτο άναγκαίον.

Οι πρόξενι δύνανται νά επικυρώσι πάν είδος έγγραφα ενδεομένον παρ' των Αρχών ή λειτουργών της οικείας χώρας, και νά μεταφράζωσι τά έγγραφα ταύτα, αι δέ μεταφράσεις αύται θέλουν εις εν τη χώρα εν ή έδρεύουσιν, εφ' όσον οι νόμοι των οικείων Κρατών επιτρέπουνι τούτο, την αυτην ισχύιν και κύρος, ώστε αι μεταφράσεις εγένοντο παρ' των άρμοδίων υπαλλήλων της χώρας εν ή έδρεύουσιν.

Άρθρον 13. Οι ύπόκειοι έκάτερον των συμβαλλόμενων Κρατών, οι εν τω έτέρφ Κράτει έγκατεστημένοι, άπαλλάσσονται άμοιβαίως παντός είδους στρατιωτικής ύπηρεσίας κατά ξηράν και κατά θάλασσαν, ως έπίσης και του στρατιωτικού φόρου και πάσης άλλης χρηματικής ή εις είδος εισφορές επιβαλλόμενης ως άντάλλαγμα προσωπικής ύπηρεσίας' άσάτως άπαλλάσσονται των στρατιωτικών εισφορών, εξαίρεσει της των καταλυμάτων και των παροχών προς τους διερχόμενους στρατιωτικούς εν ταύτα κατά τά εν τω τόπφ κρατούντα, δύναται άσάτως ν' απαιτηθώσι παρ' των ίθαγενών και των αλλοδαπών ύπηκόων.

Άρθρον 14. Αι άποσκευαί και αι αξίαι, αι άνήκουσαι εις ταύτας και επιβάτας ύπηκόους του έτέρου των συμβαλλόμενων μερών, άποθανόντας επί πλείον του έτέρου Κράτους, θέλουν άποστέλλεσθαι εις τον οικείον Πρόξενον, ίνα παραδοθώσι προς όν τίνα άνήκουσι, συμφώνως προς τους εν ισχύϊ εν έκάτερφ χώρα νόμους.

Άρθρον 15. Εν περιπτώσει ναυαγίου πλείον 'Οθωμανικφ ή ελληνικφ παρ' τάς άκτάς των 'Ελληνών Συμβαλλόμενων Μερών, οι οικείοι πρόξενι προς τιμήν του στρατάρχου την δέ

κτιμάτων, των κεχορηγημένων εις τους προξένους των άλλων Δυνάμεων προκειμένων περί διασώσεως πλείων φερόντων την σημαίαν των.

Τά εγκυκλοπαικτικά πλεία, λέμβοι, σκαφεία, βυθόκοροι κτλ. των όποιων ή 'Οθωμανική ή ελληνική ήθιμική εινε προφανής και άτινα ήθελον εύρεθί εν τω πλείω και παραδοθί εις τάς τοπικάς αρχάς θέλουν παραδίδεσθαι εν ή έρρουμου κήλην λιμένα εις τον πλησιέστερον 'Οθωμανόν ή 'Ελληνα πρόξενον, άν εϋτος αίτήσεται τούτο.

Έννοείται όμως ότι ο εισημένος προξενικός υπάλληλος όφείλει νά καταβάλη προς τους δικαιοκ και πριν ή λαβή κατοχήν των πλείων, λέμβων και λοιπών ός άνω, τά σώσρα και τά δικαιώματα ρυμολυκείας, συμφώνως προς τους εν ισχύϊ νόμους και κανονισμούς, εν έκάτερφ των 'Ελληνών Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρον 16. Οι πρόξενι των Γ'ψηλών Συμβαλλόμενων μερών θέλουν άσκι' άυστηραν έπίβλεψιν και εν ανάγκη θέλουν παρακαλύει, διά παραστάσεων ύποβαλλόμενων άρμόδιως την άνταλλαγήν της σημαίας των οικείων πλείων προς την του έτέρου Κρατους, άν τυγχάνη άποδοτέμενον, ότι ή αλλαγή αύτη σκοπόν έχει την καταδολύσιν δικαιωμάτων άνε στών, ύπηκόων του εισήσαντος τον πρόξενον Κράτους.

Άρθρον 17. Οι οικείοι πρόξενι δύναται νά μεταβαίνουσιν άυτοπροσώπως ή νά στέλλωσιν αντιπρόσωπον επί των πλείων της χώρας αυτών μετ' την έλευθεροκινουμένην αυτών, νά διερωτώσι τον πλείον και τό πλήρωμα, νά εξετάζωσι τά ναυτιλιακά έγγραφα του πλείου, νά δέχωνται τάς δηλώσεις του πλείου, περί του προοριζομένου του πλείου και των συμβάντων κατά τον διάπλουν, νά συντάσσωσι τά δηλωτικά και νά διευκολύνωσι τον άπόπλουν του πλείου.

Άρθρον 18. Εν περιπτώσει θανάτου ύπηκόου 'Οθωμανόν εν 'Ελλάδι, ή ύπηκόου 'Ελληνος εν ταις Κράτει της Α.Α.Μ. του Σουλτάνου, ή προξενική άρχή, εις την δικαιοδοσίαν της όποιας ύπήγετο ο άποθανών θέλει λαμβάνει κατοχήν της κληρονομίας αυτού ίνα διαβιβάσθ αυτην εις τους κληρονόμους του.

Εν έλλείψει προξενικής άρχής επί τόπου, ο άρμόδιος δικαστής του μέρους εκείνου υποχρεούται νά διαβιβάσθ την άπογραφήν και τό προίον της κληρονομίας εις την πλησιέστεραν προξενικήν άρχήν άνευ ουδεμιάς άπαιτήσεως δικαιώματος.

Η κληρονομία επί άκινήτων κτιμμάτων θέλει διέπεσθαι υπό των νόμων του τόπου, εν ή κείνται τά άκίνητα, ή δέ κρίσις επί πάσης αίτήσεως ή διενέξεως άφορώσας τάς επί άκινήτων κληρονομίας άνήκει αποκλειστικώς εις τά δικαστήρια του τόπου τούτου.

Όσον άφορ' τάς κληρονομίας των κινήτων καταλειπόμενων υπό των ύπηκόων του έτέρου των συμβαλλόμενων μερών εν τη χώρα του έτέρου—είτε οι ύπόκειοι αυτοι ήσαν εγκτεστημένοι κατά την έσχρήν του θανάτου εν τω τόπφ ή άλλως διέβησαν, ή και άν απέθανον έλθον—αι άπαιτήσεις αι άφορώσας δικαστικόν κληρονομίας ή κληροδοτήματος θέλουν δικάζεσθαι υπό των άρμοδίων αρχών ή δικαστηρίων της χώρας, εις ή αύτην ο άποθανών και συμφώνως προς τους νόμους της χώρας ταύτης.

(άκολουθεί)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τό παρελθόν Σάββατον ο Βασιλεύς περιστοιχίσμενος υπό των ύπασιςτων αυτου έδ' έψη έπισήμως εν τη αίθυσή των θρόνων ήν υπο τον στρατάρχην Ούλόλεφ άγγλικήν άποστολήν. Ο στρατάρχης φέρον την έπίσημον αύτου στολήν και άνά χείρας κρατών την στρατιωτικήν ράβδον εισήλθε εις την αίθυσαν και ένεχείρησεν εις τον Βασιλέα την ιδιόγραφον έπίστολήν του Βασιλέως Έδουάρδου, μεθ' ο προαίτιον έπαινήσας τον λόγον της άποστολής σφηνόνησεν εξήγησας τον λόγον της άποστολής του. Ίην έσέραν παρεστή γεύμα εν τοις άνακτορείς προς τιμήν του στρατάρχου την δέ

Δευτέραν παρέθηκεν όμοιον ο επί των Έξωτερικών ύπουργός κ. Ρωμάνος. Την Κυριακήν ο στρατάρχης μετ' της ακολουθίας του κληθείς παρευρέθη εις τους εν τω Σατώφ άγώνας. Είς τά μεταλλεία Γαυρίου της 'Ανδρου άνευρέθησαν αρχαία άργυρά νομίσματα ρωμαϊκής εποχής, τά όποία άπεστάλησαν εις τό ύπουργείον.—Κατέπλευσε τήν παρ. έβδομάδα εις τον λιμένα Πειραιώς το γερομινικόν ατμόπλοιον «Πριγκίπισσα Μαρία Λουίζα», του όποιου έπιβαίνον 200 'Αμερικανοί περιηγηταί. Πάντες οι ξένοι εύθως μετ' την άφιξιν του ατμόπλοίου άνήλθον εις τάς 'Αθήνας και κατέλυσαν εις διάφορα ξενοδοχεία.—Τήν παραμονήν της ενάρξεως των έργων του Πανελληνίου Ιατρικού Συνεδρίου θά γείνη εν τω δημαρχιακφ καταστήματι ύποδοχή των επισκεψομενων μετ' 'Αθήνας ιατρών παρ' της δημοτικής άρχης. Τους ιατρούς θά προσφωνήσθ ο δήμαρχος κ. Μερκούρης θά άντιφωνήσθ δέ πιθανώς ο πρόεδρος της 'Ιατρικής 'Εταιρίας και του συνεδρίου κ. Ρ. Νικολαΐδης. Μετ' αύτό θά πρ σφραγίσιν άναφυστικά.—Η μεταβάσα εις 'Επίδαυρον έπιτροπή ώρισεν ως καταλήγον μέρος προς ίδρυσιν της αναθηματικής στήλης την πλατείαν ένθα εύρίσκειται ή περίφορος Χαρουπία υπό την σκιάν της όποιας συνεόραζεν ή θνισσόμενους υπό την προεδρείαν του Μαυροκοράτου. Οι γέροντες εκεί έ θεομούντο τό μέρος τούτο, ή δέ έπιτροπή τό καταλήγοντας ως τό καταλληλότερον. Εύρίσκειται μεταξύ δύο γεμαρρών, εις δέ έντελώς άπόρθητον ως εύρισκόμενον επί της κλιτύς του όρους. Η αναθηματική στήλη μετεφέρθη ήδη εις 'Επίδαυρον, κατά τάς πληροφορίας μας δέ τά άποκαλυπτήρια θά τελεσθώσι τον δεκάτην μηνον του μήνους Μοΐου.—Λοιπότερα προκηρύσσονται αι έσρατι αι όποιαι θά τελεσθώσιν εν Ναυπλίφ επί ευκαιρία των άποκαλυπτηρίων του άνοδώντος του Κολοκοτρώνη. Οι έντευθεν και εξ άλλων μερών της 'Ελλάδος δηλώσαντες ότι θά μεταβώσιν εις τό Ναύπλιον άνέρχονται εις μέγαν αριθμόν, τούτο δέ ένέβαλεν εις σκέψεις τους διοργανωτάς των άγώνων περί του τρόπου της εξοικονομώσεως όλου αυτού του κόσμου.

—Τη πρωτοβουλία ενός των αντιπρόσωπων της έπαρχίας Λαρίσης, συνιστάται εν Λάριση γεωργικός και κτηνοτροφικός σύνδεσμος της έπαρχίας Λαρίσης, σκοπόν των βελτίωσιν και ένίσχυσιν της γεωργίας και κτηνοτροφίας. Τόν σκοπόν τούτον θέλει επιδιώκει. α' διά της προμηθείας και διανομής σπόρων έκλεκτών δημητριακών καρπών, καρπού βιταμικός, σπόρου μεταξοσκώληκος ύποσφοδρον δένδρου, έκλεκτού γένους βόων, προβάτων, χοίρων προς βελτίωσιν του είδους δι' αναπαραγωγής και επιμελείας. β' διά της μετακλήσεως ειδικών τεχνιτών προς όηρίαν των γεωργών. γ' διά της ίδρύσεως επιμελητηρίου προς πώλησιν των γεωργικών προϊόντων διά λ)ομόν των παραγωγών. δ' διά της ύλικής ύποστηρίξεως των εν θεωρήσειν παθόντων έταίρων.—Καθ' α ήγγέλθη εξ 'Αλεξανδρείας ο Χεδίβης άπένειμεν εις τον ύπουργόν των Οικονομικών κ. Σιμπουλον την μεγάλην φαίαν του Μετ'ζινέ.—Την έσέραν της Τρίτης αι Α. Β. Γ. ο Διάδοχος μετ' της πριγκίπισσας Σοφίας, της Λαΐδας 'Ετ'εργων και του έπιστελείου του άποτελειμένου εκ του έπιτελάρχου κ. Κ. Σαμπουντζή, του συνταγματάρχου της οίκονομίας κ. Αρ. Παλάνη, των ταγματάρχων κ. κ. Αντωνοπούλου του πεζικού, Π. Δαγλή του Πυροβολικού, του έπιστρου κ. Ι. Τυπάλδου, του επικτηνιάρου κ. Γ. Πολαΐου, του έλάρχου και ύπασιςτων του άρχηγού κ. Κ. Μηλιώτη Κομνηνού, του λοχαγού του μηχανικού κ. Π. 'Ορρανόπου και του ύποελαρχού του πεζικού κ. Σωτ. Ρωσσόπου, κατελθόντες εις Πειραιά έπεβιβάσθησαν του ύπ' άτινόν άναμένοντος επίταγματος «Μακλήν» άνεχώρησαν διά Χαλκίδα και εκείθεν εις Βόλον προς έπίθεωρήσιν των εκεί έργων. Η Α. Β. Γ. ή Πριγκίπισσα Σοφία και ή λαΐδη Έργετον, θέλουν παρακολουθήσθ την έπιθεώρησιν των Στρατ.

Νοσοκομείων, ὅπως ἰδίως ἀντιληφθῶσι τὰς ἐλ-
λείψεις των καὶ ὑποδείξουν τὴν διόρθωσιν των.
—Εἰς τὴν Κερασίαν τῆς Καλαμπάκας ἀνεκα-
λύφθη νέον ἐκτεταμένον στρώμα σχιστοῦ γαι-
άνθρακος. Ἡ εὕρεσις τοῦ στρώματος τούτου
προδίδει τὴν ὑπαρξίν πλουσίου ἀνθρακωρυχείου
εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο. —Διαφεύδεται ἡ εἰδήσις περὶ
ἐμφανίσεως τοῦ περονόσπορου εἰς τὴν Πελοπόν-
νησον, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν δια-
ψεύδει κατηγορηματικῶς τὰ ἀναγραφέντα περὶ
ζημιῶν τῶν ἀμπέλων τῶν σταφιδόφορων μερῶν
ἐκ τοῦ περονόσπορου καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσας
ἀνομβρίας. —Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου
ἐπεσε λεπτὴ βροχὴ ἰδίως εἰς Ἀχαΐαν ποιοῦσας δὲ
τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν Ἀργολίδα ἐβρεχε ἐπ' ἀρκε-
τὸν διάστημα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐλευσεως τῶν Κυπρίων
ἐνταῦθα ὁ ἡμέτερος θραβευμένος ποιητὴς κ. Χ.
Χρηστοδασίλης ἀπήγγειλε ἐξοχὸν καὶ ἐθουσιω-
δέστοτον ποίημα, δημοσιευθὲν ἐν τῷ συνοδῷ φῶ
«Νεολόγῳ». Ἰδίως αἱ ἀκόλουθοι δύο στροφὴ
εἶνε ἱκαναὶ ν' ἀποθανατίσωσιν ἕνα ποιητὴν καὶ
νὰ ἐνθουσιάσωσιν ἕνα ἔθνος :

... Ἡ Ἑλλάδα
Στῆς Ροδόπης τὲς ἀκρόρειες ἀκουμπάει τὸ κεφάλι
Τὰ ποδάρια τῆς πατοῦνε τὲς ἀκτὲς τῆς Ἀφρικῆς,
Τὰ μαλλιά τῆς ξαναμίζουν στοῦ Ἀδρια τ' ἀκρογιάλι,
Καὶ τὸ χέρι τῆς ἐγγίζει σύνορο γῆς περσικῆς.

Ὅσο ἀξίζει ἕνα κύμα ἢ μιὰ πέτρα τῆς Ἑλλάδος
Δὲν ἀξίζει ὁ κόσμος ὅλος, δὲν ἀξίζει ὅλη ἡ γῆ,
Ἡ ψυχὴ τοῦ Λεωνίδα κι' ἡ σοφία τῆς Παλλάδας
Ἔχουνε αὐτὸ τὸ χῶμα καὶ πατρίδα καὶ πηγὴ.

Τὰ συγχαρητήριά μας στὸν κ. Χρηστοδασίλην,
ὅστις ἀπὸ Ἡπειρώτου ποιητοῦ ἔγεινεν ἡδὴ ἐθνικός,
πανελλήνιος.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμε. φύλλου)

Θάψαντες οὖν αὐτὴν ἐντίμως, καὶ παννου-
χίως προσμείναντες, καὶ πολλὰ δάκρυα κατα-
χέοντες μύλις ποτὲ πείθονται τοῦ τόφου ἀπο-
κοπῇ· πολλὰ δὲ ἐπέπλησαν αὐτὴν καὶ ἐθρη-
νήσατο ὁ σύνευνος ταύτης Ἰζάν καὶ ἐκτελέ-
σας τὰς πενθίμους ἡμέρας ἀξίως, μετὰ χρόνου
ἐνὸς παραδόξου ὁ Ἰζάν ἠναγκάζετο παρὰ τῶν
ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιερέως τὰ πρὸς
σύστασιν καὶ εἰρήνην τοῦ τόπου, καὶ μνηστεύε-
ται τὴν θυγατέρα τοῦ Σπάτα, Εἰρήνην καλου-
μένην· καὶ ἦν αὕτη γυνὴ ἀνδρεία φρονήμων καὶ
κάλλει εὐπρεπής, καὶ ἀρετὴν περιβεβλημένη.
Τοῦ γάμου ἐκτελεσθέντος μηνὶ Ἰανουαρίῳ, Ἰν-
δικτιῶνος δ', καὶ ἔτους 570, καὶ μετ' ὀλίγας
ἡμέρας κατέβη ὁ Βρανέζης καὶ ὁ Ἰαζῆς κατ' ἐ-
πάνω τοῦ Γυιόνη· κάκειθεν διελθόντας ἐδέξατο
τούτους ὁ Σπάτας ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δρίσκου
καί, πόλεμον ἐκεῖνος συνεκρούσατο. Σφάζαντες
γὰρ τοὺς Ἰσμηλίτας, κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν
ἕως τὴν Φανερωμένην, οἱ δὲ Ἀλβανῖται ἐξέδω-
καν ἑαυτοὺς εἰς τὰ κούρη καὶ κέρδη. Φεύγον-
τες δὲ ὁ Βρανέζης καὶ ὁ Ἰαζῆς μετ' ὀλίγων
οὐ πλείονων τῶν 6, ὅταν ἤγγισαν πλησίον εἰς
τὰς Πράτοκας στραφέντες οἱ Ἀγαρινοὶ ἐδίωξαν
τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἔσφαξαν οὐκ ὀλίγους, αὐ-
τοὶ δὲ διεσώθησαν.

Ἐπὶ ἔτους 573, Ἰνδικτιῶνος ζ', μηνὶ Ἀ-
πριλίῳ τῇ ἑκτῇ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα,
ἐκστρατεύει κατὰ τοῦ Γυιόνη τοῦ Ζενεβήση ὁ
δεσπότης Ἰζάν μετὰ πάσης δυνάμεως αὐτοῦ.
Ἐπισυνάξας οὖν τὰ στρατεύματα τοὺς Μαλα-
κασαίους καὶ Μαζαρακαίους, ἐπὶ δὲ τοῦ Παπί-
γου καὶ τῶν Ζαγορίων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς Δρυϊ-
νουπόλεως μετὰ τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῶν
μεγάλων Ζαγορίων, καὶ κατῆλθε κατὰ τοῦ με-
σοποτάμου, κάκειθεν δὲ θέλων διελθεῖν πρὸς τὰ
μέρη τῆς Δίβρας, ἐπέπεσε ἐπ' αὐτοὺς γνῶφος
καὶ θύελλα, καὶ ὁ Γυιόνης ἀκολοθῶν αὐτοῦ·

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι τὴν παρελθούσαν
ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεὶ οἱ ἀρραβῶνες τῆς
ἀρίστης μεμορφωμένης δεσποινίδος Κλεοπάρας θυγα-
τρὸς τοῦ ἀξιότιμου συμπατριώτου κ. Κωνστ. Κοκκῶρου
μετὰ τοῦ ἐκ Σάμου κ. Κωνστ. Παναγιωτοπούλου δι-
ευθυντοῦ τῆς ἐν Βόλῳ ἐμπορικῆς σχολῆς. Εἰς τὸ εὐ-
άριστον ξεῦλος εὐχόμεθα ταχεῖαν στείψιν.

— Ἀύριον ἐν τῷ πρώτῳ νεκροταφείῳ τελεῖται ἐ-
τήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
ἀειμνήστου καθηγητοῦ καὶ συμβούλου τῆς Ριζαρίου
Σχολῆς Ἰωάννου Ἀργυριάδου.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἐκ Κάτω
Βίτσας κ. Γεώργιος Καρέτσος, διὰ Κωνσταντινούπο-
λιν ὁ ἐκ Μπάγας κ. Νικόλ. Οἰκονομίδης Βεζυργιάννης
διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου ὁ κ. Δημήτριος Καρέτσος
καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Βίτσαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ ἐκ Παπίγκου κ.
Στέργιος Χατζόπουλος.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κρήτην ὁ ἐκ Μπάγας κ.
Γούλας Δημητριάδης.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ ἐκ Παπίγκου
Θωμᾶς Παπακώστας μεταβάς εἰς θέσιν Λογκᾶ παρὰ
τὸν ποταμὸν Παπίγκου, ἵνα ἐξαγάγῃ ἕκ τινος ἀπο-
κρήνου μέρους μιαν αἶγα του, ὠλισθήσας καὶ ἐκρη-
μίσθη ἀποβιώσας μετ' ὀλίγον.

— Ὁ ἀγαπητὸς μας φίλος Παναγιώτης Πλούμης
τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς διωρίσθη ὑποδοχὴς εἰς τὸ
Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον ἢ «Ἑλπίς» ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ
καθηγητοῦ κ. Καραμήτσα· τὸν συγχαίρομεν καὶ τῷ
εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Βουρμπιάνης τῆς Ἡπείρου

Ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου καλοῦνται τὰ μέλη
τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Βουρμπιάνης τῆς
Ἡπείρου εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Ἀ-
θηνῶν τὴν προσεχῇ Κυριακῇ 15 ἐνεστώτος μηνὸς
καὶ ὥρα 3 μ. μ. ἵνα ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν τῶν
πεπ αγλένων κατὰ τὸ 13 ἔτος αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1901

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Ζήσης Κιτσαντώνης

Ὁ γραμματεὺς

Παναγιώτης Χ. Φλώρος

κατὰ κράτος νικᾷ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶν ὁ δε-
σπότης ἐξέδοτο ἡμέρα δ', Ἀπριλίῳ θ', καὶ εἰς
δεσφὰ καὶ στρεβλώσεις μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐ-
τοῦ ἀποκλείει ἐν τῇ φρουρᾷ. Ἐχὼν οὖν ὁ δε-
σπότης γνησίους συγγενεῖς ἀπὸ τῶν ἐντίμων
ἀρχόντων τῆς περιόχου μεγάλης πόλεως Φλω-
ρεντίας, ἀνέδραμον ἐκεῖνοι πρὸς τὸ Κομμούνιον
τῆς Βενετίας, καὶ ἐρωτήσαντες περὶ τοῦ δεσπότη
ἀπῆλθον εἰς τὸν Μπαίλον τῆς νήσου τῶν Κορ-
φῶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς δέκα χιλιάδας φλω-
ρία μετὰ τοῦ Ἀργυροκάστρου. Περάσας τοίνυν
ὁ Ἰζάν εἰς τοὺς Κορφοὺς, καὶ διαμείνας ἡμέρας
τινας, ἀπέπλευσεν εἰς τὴν Ἀγίαν Μαῦραν, ἐ-
κεῖθεν διελθὼν εἰς τὰ μέρη Γυροβολάνας, ἐδέ-
ξατο αὐτὸν ἀσπασίως ὁ πενθερὸς αὐτοῦ μετὰ
τοῦ Σγούρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθεν
ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀρτης, εἰτα πρὸς τὴν πόλιν
Ἰωαννίνων ἐκπέμπει, καὶ ἐνταῦθα εἰσήλθε μηνὶ
Ἰουλίῳ τῇ ζ', ἔτει 571, Ἰνδικτιῶνος η'.

Τῇ κθ' τοῦ Ὀκτωβρίου, τετάρτῃ ἡμέρᾳ ὁ
δεσπότης Σπάτας ἀπῆλθε πρὸς τὰ μέλλοντα
δικαιωτήρια ἀπὸ τοῦ βίου, καὶ παραυτίκα ὁ ἀ-
δελφὸς αὐτοῦ Σγούρος τὴν Ἀρταν καταλαμβάνει,
καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπιπλεῖ κατ' αὐ-
τοῦ ὁ Μπουγῆς, ὁ Σερβοαλβανικοβουργαροβλαχός,
καὶ τὸν Σγούρον ἐκδιώκει, τοὺς δὲ τοπικοὺς
τῶν ἐντίμων ὑπόουλως καὶ δολερῶς ἐπιθύριζε,
καὶ εἰς φρουρὰς ἀποκλείει, καὶ εἰς ἀφανισμόν.
οἱμοὶ! τὰ ἑαυτῶν οἰκήματα πεποιμένον, ἕως οὗ
καὶ εἰς ἐξορίαν αὐτοὺς ἐκπέμπει. Ὡς πῶς ἀδα-
κρυτὴ τὴν τούτων ὑπενέγκω μνήμην καὶ στέρη-
σιν! Ἀκαρνανία κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, διότι οὐκ εἶσι.

Προσκυνῶ Χριστὲ τὰς κρίσεις σου, ἀλλ' αὐ-
τὰς οὐκ ἐξετάζω· δάκρυσι δὲ γέγραφα, οὐ μελάνι·
τοῦτο γὰρ ἴδιον πέφικεν ἀγάπης πληρεστάτης,
τὸ χαίρειν μετὰ χαλόντων, καὶ συμπαθεῖν τοῖς
πενθοῦσιν, ὅτι σοὶ δόξα πρέπει, οἷς μονογενὲς
Θεοῦ τοῦ Προανάρχου, σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρο-
μηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθύστε-
ροντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσι
εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν.

Υποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχοντες
καθῆκον μόνον νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν
των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλησεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται
νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς Ἀ.
Δελφούς Χάϊτα ἐν Βουκουρεστίῳ Δ. Βα-
νακούλην εἰς Βουζάιν, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν
Βελιγραδίῳ κ. Γ. Χαρισιάδην, οἱ ἐν
Καίρῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βισβόετο, οἱ ἐν Πόρτ-
Σαῖδ εἰς τὸν κ. Η. Κιτσαντώνη, οἱ ἐν Τρικκαλοῖς
εἰς τὸν κ. Μ. Σπουράκον, οἱ ἐν Λαρίσσει εἰς τὸν κ.
Ζοδύκον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Καρέτσον,
εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερ-
κύρᾳ εἰς τοὺς Ἀδελφ. Δοσίου εἰς τὴν
βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» Οἱ ἐν Καρδίτῃ
εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ
εἰς τὸν κ. Η. Διπλαμήτσον Οἱ ἐν Ἀστυνείᾳ
εἰς τὸν κ. Δ. Γκάτσον. Οἱ ἐν Βουλ-
γαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιον εἰς Κερνα-
πάτ καὶ Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φλιπ-
πούπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν ὀφεί-
λει νὰ ἐμβάζῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς
τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστο-
λῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερ-
βίᾳ Αἰγύπτῳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου
λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακα-
λοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ
μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐ-
ρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς
Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρημα-
τιστηρίου.

Ἱστορικὸν κατὰ παράδοσιν τοῦ μακαρίτου Ἰωσὴφ Μπαλάνου διδασκάλου τῶν Ἰωαννίνων.

Μετὰ τὴν ἀπεβίωσιν Θωμᾶ τοῦ τυράννου
δεσπότη (Δούκα) Ἰωαννίνων, καὶ τοῦ δεσπότη
τοῦ Ἀρτης Σπάτα, καὶ τοῦ διαδόχου Θωμᾶ
τοῦ ἀπὸ Κεφαλληνίας Ἰζάν τοῦ δεσπότη, ἐ-
πειδὴ ἔμειναν τὰ Ἰωαννίνα, καὶ ὅλαις αἱ πόλεις,
ὅπου ὑπέκειντο εἰς αὐτὰ δίχως αὐθέντην, καὶ
καὶ ἐπειδὴ οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἦσαν
δυνατοί, καὶ ἐφοβέοντο τὰ Ἰωαννίνα, καθὼς
φαίνεται, ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦ Σινάν πασᾶ, ἀ-
πεφάσισαν νὰ ὑποταχθῶν εἰς τοὺς Τούρκους.
Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμαν συμβούλιον αἱ ἄρχοντες τῶν
Ἰωαννίνων, ἐκλεξαν τέσσαρας πρέσβεις νὰ πη-
γαίνουν εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς τὸν ἐκεῖ εὐρι-
σκόμενον Βεζύρην τῆς Τευριάς ὀνόματι Χαλὶλ
πασιάν· ἐκλεξαν ἀπὸ τὴν φριμελίαν τοῦ Λεβ-
πάρ (αὐτὴ ἡ φριμελία σώζεται ἀκόμη εἰς τὰ
Ἰωαννίνα, ὅμως ἐστὺρκευσε· φαίνεται δὲ νὰ ἦ-
ταν ἐκ τοῦ γένους τῶν Κομνηνῶν, ἐπειδὴ εὐ-
ρήκα εἰς τὸν Χωνιάτην Νικήταν, ἱστορικὸν Βυ-
ζαντινὸς, νὰ ἀναφέρῃ διὰ κάποιον Γεώργιον Λε-
ληπαρὸν Κομνηνόν), ἕναν Σερμπάνον (τούτου
σώζονται πάντες θυγατέρες ὑπανδρευμέναις, αἱ
τρεις εἰς Μέσσοβον, καὶ αἱ δύο εἰς τὰ Ἰωάν-
νινα, ἡ μία μετὰ τὸν Σινάν, καὶ ἡ ἄλλη μετὰ
Κομπατῆν, ἕνα πατεῦλην, καὶ ἄλλον ἕνα, ὁ
ποῦ δὲν σώζεται τὸ ὄνομα του, καὶ οὗτοι ἐ-
συμφώνησαν μετὰ τὸν ἐπὶ τὰ Βεζύρην νὰ πλη-
ρόνουν μοναχὰ ἕνα ἔαρ (110 παράδων φλωρί)
τὸ σπῆτι, ἤφεραν μαζί τους καὶ ἑπτὰ Τούρκους
διὰ σημεῖον ὑποταγῆς. Μετὰ τὴν προσέβαν τῶν
ἀρχόντων, ἐπῆγαν καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀρχόν-
των, ὅπου ἦσαν εἰς τὴν δουλείαν τῶν δεσπο-
τῶν, καὶ ὡς φαίνεται, ἦσαν τότε ἡ ἰδία νομο-
θεσία τῆς Τουρκίας, ἐπειδὴ εἶχαν Σπαῖδες Τι-
μαριώταις, ὅπου ἔπαιρναν τὸ δέκατον ἀπὸ τοῦ
ὕπληρου, ἤγουν ἀπὸ τὰ ἐισοδήματα τῆς γῆς
ὅπου ἐδούλευαν οἱ ὑπῆκοι.

(ἀκολουθεῖ)